

TKO JE ZAKAZAO? KAKVU PORUKU ŠALJEMO MLADIM LJUDIMA?

Autor Maja Geček-Jelić

Ponedjeljak, 08 Listopad 2012 19:28 - Ažurirano Subota, 12 Siječanj 2013 15:00

Danas je sve više samohranih roditelja. Njihov život je težak jer treba balansirati između preživljavanja, posla ili mukotrpnog traženja posla, odgovornog roditeljstva i svih onih svakodnevnih muka života u jedini. U Bjelovaru, kao vjerojatno i u drugim gradovima, grupa podrške samohranim roditeljima postaje potreba. Ako uz sve to imate bivšeg supruga ili suprugu koji neodgovorno i nezrelo izbjegava plaćanje alimentacije, vaš će se život pretvoriti u borbu sa hladnom mašinerijom institucija. Osjećat ćete se kaskajajući izgubljeno u tom procesu gdje s vama igraju ping pong sudstvo i Centar za socijalnu skrb. Oni će se na najmaštovitije načine truditi da vam još dodatno zagorčaju život. I nažalost, to će im poći za rukom.

DJECA NISU FASCIKLI ODLOŽENI U NEKOJ LADICI!

Naći ćete se u labirintu gdje se izlaz ne nazire i borba će trajati dok vas ne iscrpi do vaših krajnjih granica. Odgovarat ćete na milione pitanja, sate provoditi na hodnicima čekajući da vas netko primi, vaša dokumentacija će se skupljati dok ne napuni čitave kutije, hladni birokrati, službenici i pravnici će vas slati od jednih do drugih, jer naravno, uvijek su zakazali "oni drugi". Svi oni, uz čast dragocjenim iznimkama – koje je teško naći poput bisera u moru, izbjegavajući svoju odgovornost, odgovarajući često puta na najjednostavnija pitanja sa "ne znam, zakoni su tako nedorečeni", ne razmišljaju da se tu zapravo radi o djeci i njihovim životima.

Takve djece je na stotine, kao i njihovih neodgovornih roditelja koji napuštajući obitelj, napuštajući i zakonsku obavezu plaćanja alimentacije. Ta djeca nisu fascikli odloženi u nekoj ladici koji čekaju svoj red ili milost sudskog službenika koji će ih možda naći između dvije kave. Ona nisu "slučajevi" ili broj na papiru. Oni su djeca, mladi ljudi kojima šaljemo određenu poruku. Poruku da su nevažni, da nisu vrijedni brige, da su mnoge druge stvari važnije od njihovih potreba. Od njihovih mladih života.

ODGOVORNOST UVIJEK PREBACUJU NA NEKOGA DRUGOG!

Neplaćanje alimentacije je kazneno djelo. Zakoni su čvrsto definirani i jasno određeni. Ali praksa pokazuje nešto sasvim drugo. Tko je zakazao? Neplatiše alimentacije rade na crno, skrivaju se, mijenjaju svoje adrese, bježe pred institucijama i ne odazivaju se na sudske pozive. Policija ih ne može naći uz svu najmoderniju tehnologiju. Manipulirajući svim mogućim sredstvima dobivaju na vremenu, a gospođa Pravda kao da je potpuno zatvorila oči. I vrijeme prolazi. Mjeseci i godine prolaze i postavlja se pitanje jesu li zaista svi pomalo digli ruke od brige

TKO JE ZAKAZAO? KAKVU PORUKU ŠALJEMO MLADIM LJUDIMA?

Autor Maja Geček-Jelić

Ponedjeljak, 08 Listopad 2012 19:28 - Ažurirano Subota, 12 Siječanj 2013 15:00

i skrbi za one koji ju najviše trebaju?

Do kada ćemo zatvarati oči pred istinom i pravdom za mlade ljude od kojih očekujemo puno, a ne dajemo ništa? Do kada će društvo licemjerno glumiti brigu i zabrinutost, a davati samo nemar, kroničnu sporost i nezainteresiranost? Do kada će na odgovornim mjestima vezanim uz skrb za djecu raditi ljudi koji odgovaraju sa "ne znam" i odgovornost uvijek prebacuju na nekoga drugog?

Kada će izolacija ustupiti mjesto suradnji i povezanosti, hladnoća empatiji, a nemar i nezainteresiranost, brizi i podršci?

SVI SMO POVEZANI U IGRI KOJA SE ZOVE ŽIVOT!

Skloni smo kriviti političare, vlade koje se izmjenjuju i njihovu nesposobnost, društvo i sustav, a uporno ne želimo vidjeti da smo društvo svi mi, skup pojedinaca. Jedinki koje svakim svojim korakom, načinom i izborom ponašanja, utječemo na društvo u cjelini. Kada ćemo nadrastiti uobičajene obrasce ponašanja? Kada ćemo shvatiti da se nešto što se "dešava drugima" zaista može dogoditi i nama samima?

Do kada će samohrani roditelji biti šetači po institucijama, borci za pravdu u ime svoje djece? Postanimo svi "šetači" koji ruše granice svoje sebičnosti i uskogrudnosti. Prerastimo licemjerje, hladnoću, nemar i nezainteresiranost.

Djeca nisu "slučaj". Oni su individue sa svojim potrebama i željama, sa svojim strahovima, tugama i radošću. Ona su bića ovisna o svijetu odraslih. Nemilosrdnom i okrutnom. Beskrupuloznom i hladnom. To su bića koja upravo sada grade svoj sustav vrijednosti na temelju onoga što svakodnevno doživljavaju. Nitko od nas ne može promijeniti svijet ali zasigurno možemo mijenjati sebe i pozitivno utjecati na okolinu. Prestanimo rušiti mostove između sebe. Svi smo povezani u igri koja se zove život.

Kakvu poruku želimo slati?